

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Heiman Beáta Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Majkó Mariann végelszámoló által képviselt I. rendű, a Dr. Gazdag Beáta Ügyvédi Iroda által képviselt II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. március 3-án kelt 10.G.41.807/2005/38. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését részben megváltoztatja és az I. rendű alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 219.483,- (Kettőszáztizenkilencezer-négyszáznyolcvanhárom) Ft-ról 422.829,- (Négyszázhuszonkettőezer-nyolcszázhuszonkilenc) Ft-ra felemeli; egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.250,- (Hatezer-kettőszázötven) Ft másodfokú költséget.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 75.000,- (Hetvenötezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a fellebbezés szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes az I. rendű alperessel 2005. május 24-én adásvételi szerződést kötött, amely szerint a felperes a ... forgalmi rendszámú Opel Vectra GTS 2,2 DTI típusú személygépkocsit 3.900.000,- Ft vételárért megvásárolta az I. rendű alperestől. A felperes a gépkocsi vételárát 2005. május 25-én átutalta az I. rendű alperesnek. A gépjárművet a felperes 2005. május 27-én kapta meg, majd 2005. május 29-én meghibásodott, ezért 2005. május 30-án az I. rendű alperesnek szavatossági igénybejelentést tett. A javítást követően 2005. július 1-jén ismét meghibásodott a gépjármű, ezért a felperes 2005. július 4-én hibás teljesítésre alapított elállást közölt az I. rendű alperessel, aki azt nem fogadta el, mert a hibát jelentéktelennek tartotta. A felperes megbízása alapján T.J. igazságügyi műszaki szakértő szakvéleményt készített a perbeli gépkocsi meghibásodásáról, aki azt állapította meg, hogy a váltó hibája korábban is megvolt. 2005. július 27-re a gépjárművet ismételten megjavították, majd 2005. július 28-án a perbeli gépjármű ismét meghibásodott, amit a felperes Bonnban csináltatott meg. A gépjárművön 2005. augusztus 27-én ismét kigyulladt a szervíz jel, ismételten a váltó hibájára visszavezethető ok miatt.

A sorozatos meghibásodásra és hibajavításokkal kapcsolatban felmerült költségekre történt hivatkozással a felperes 2005. szeptember 2-án közölte az alperessel, hogy eláll a szerződéstől. A felperes és az I. rendű alperes 2005. december 8-án egyezségezt kötöttek, amiben az I. rendű alperes a felperes elállását nem fogadta el, azonban hajlandó volt továbbértékesítéssel a gépjárművet visszavenni és azt eladni. A felperes kifejezetten rögzítette, hogy a gépjármű visszavétele tárgyában kötött megállapodás a felperes már közölt elállásának hatályát nem érinti, annak megkötésére kizárólag a felmerült károk enyhítése érdekében került sor. A felek megegyeztek abban, hogy a megállapodás alapján az I. rendű alperes 3.600.000,- Ft vételáron visszavásárolja a gépjárművet a felperestől. Az I. rendű alperes 4 % közvetítői jutalékot számolt fel a felperes felé és az ennek megfelelő 144.000,- Ft-tal csökkentett összeget fizette meg a felperesnek. Az I. rendű alperes 2002. július 12-én bérleti szerződést kötött a Budapest Főváros XI. Kerületi Önkormányzattal a Budapest XI., Hamzsabégi út ...hrsz. alatt 9262 m² alapterületű ingatlanból 200 m² nagyságú területre. Az I. rendű alperes ezt követően minden évben új bérleti szerződést kötött az önkormányzattal egészen 2006. május 31-ig, amikor a bérleti szerződést közös megegyezéssel megszüntették. Ezt követően erre a területre az önkormányzat a II. rendű alperessel kötött bérleti szerződést.

Az I. rendű alperes 2002. október 1-jén 30 db hirdetési hely biztosításával együttműködési szerződést kötött a H.I. Kft.-vel használt gépjárművek interneten történő hirdetésére, amit 2003. április 15-én 50 db hirdetési helyre módosítottak. Ezt 2003. április 15-én úgy módosították, hogy a hirdetési hely 50 darabra változott. B.P. az I. rendű alperes képviseletében 2006. július 12-én kelt levelében közölte a H.I. Kft.-vel, hogy a számlát a II. rendű alperes nevére kéri kiállítani.

B.T. mint eladó és B.B. mint vevő 2006. június 27-én üzletrészátruházási megállapodást kötöttek, amely szerint B.T. az I. rendű alperesi társaságban meglévő 25 %-os üzletrészét B.B. vevőre átruházta. Az I. rendű alperesi társaságban fennálló üzletrészét B.P. is értékesítette. A 2006. június 28-i

megállapodás szerint **B.T.**, **B.P.**, **L.B.** és **L.Á.**, mint az I. rendű alperes korábbi tulajdonosai, **B.B.** és **A.G.** mint az I. rendű alperes új tulajdonosai az üzletrészátruházási szerződéseket kiegészítették azzal, hogy az új tulajdonosok teljeskörű tájékoztatást kaptak az I. rendű alperes jogvitáiról, így a jelen peres eljárásról is.

Az I. rendű alperes 2007. április 16-tól kezdődően végelszámolás alatt áll.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2005. november 28-án benyújtott és módosított keresetében az I. rendű alperest 1.894.982,- Ft, ebből 300.000,- Ft után 2005. szeptember 2-től, 1.594.982,- Ft után a csatolt kimutatásban szereplő összegek után megjelölt kezdő időpontoktól járó törvényes mértékű késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes hibás teljesítése miatt a szerződéstől jogszerűen állt el, ezért az I. rendű alperest 300.000,- Ft vételár és kamatai, továbbá hibás teljesítése miatt 1.594.982,- Ft kár megfizetésére kérte kötelezni.

A II. rendű alperessel szemben annak megállapítását kérte, hogy az alperesek között üzletág átruházási szerződés jött létre, amely fedezetelvonó szerződés. Kérte ezért a II. rendű alperest annak tűrésére kötelezni, hogy a követelés I. rendű alperestől való behajthatatlansága esetén az üzletág átruházási szerződés fedezetelvonó jellegére tekintettel a 1111 Budapest, ... szám alatti telephellyel összefüggő vagyoni jogra, így különösen a telephely bérleti jogára, valamint a gépjárművek és egyéb eszközök terhére a perbeli követelés erejéig kielégítést nyerjen.

Arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperesi társaság tagjai a 2006. június 27-i taggyűlési jegyzőkönyvben rögzítették, hogy az I. rendű alperesi társaságnál fennálló 100 %-os üzletrészüket **A.G.** és **B.B.** új tagokra került átruházásra. Ezzel egyidejűleg az I. rendű alperes módosította a székhelyét és megszüntette a 1111 Budapest, ... szám alatti telephelyét. Az I. rendű alperes korábbi tulajdonosai közül ketten, **B.P.** és **B.T.**, 2006. január 11-én kelt cégbejegyzési kérelmükkel kérték az általuk megalapított II. rendű alperes bejegyzését. Az új társaság bejegyzésére 2006. február 1-jén került sor. A II. rendű alperes alapításával egyidejűleg telephelyet létesített a 1111 Budapest, ... szám alatt. Ezzel együtt az alperesek az I. rendű alperes teljes használt gépjármű kereskedő üzletágának átruházásáról állapodtak meg, míg a II. rendű alperes megszerezte a 1111 Budapest, ... szám alatti telephely bérleti jogát, az ott található teljes eszközállománnyal, így különösen az I. rendű alperes által forgalmazott gépkocsikkal együtt. Ennek igazolására a felperes csatolta a II. rendű alperes www.hasznaltauto.hu <<http://www.hasznaltauto.hu>> internetes honlapról letöltött hirdetését, amely az I. rendű alperes által korábban állandó jelleggel fenntartott hirdetés helyére került, azzal teljesen megegyező tartalommal. A felperes álláspontja szerint az alperesek által megkötött üzletág átruházási megállapodás kimeríti a fedezetelvonó szerződés kritériumait, mivel az I. rendű alperes üzleti tevékenységének olyan elemét ruházta át a II. rendű alperesre, amely gazdasági bevételszerző tevékenységéhez köthető. Előadta, hogy az alperesek által megkötött üzletág átruházási megállapodás rosszhiszeműségét vélelmezni kell, mivel a megállapodás lényegében azonos

természetes személyek befolyása alatt működő két gazdasági társaság között jött létre.

Az I. rendű alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte arra hivatkozással, hogy nem teljesített hibásan, a gépjármű rendeltetésszerű használatra alkalmas volt. Vitatta a kártérítésösszagszerűségét is, mivel álláspontja szerint a felperes nem igényelheti azokat a költségeket, amelyek új autó vásárlása során is felmerültek volna, valamint azokat a költségeket, amelyek a szükséges mértéket meghaladják.

A II. rendű alperes az ellenkérelmében szintén a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy nem jött létre üzletág átruházási szerződés, csak üzletrészátruházási szerződés, amire azért került sor, mert a korábbi négy tulajdonos között megromlott a viszony és hirdetést adtak fel a társaság eladására, amire két új tulajdonos jelentkezett, és nekik adták el az üzletrészüket, a korábbi négy tulajdonos közül kettő pedig megalapította a II. rendű alperesi társaságot, mivel az I. rendű alperes tevékenységét tovább akarták folytatni. Hivatkozott arra, hogy a felperes által megjelölt internetes listán szereplő gépjárművek nincsenek a II. rendű alperes tulajdonában, azok harmadik személyek tulajdonát képezik. A társaság új tulajdonosait tájékoztatták a jelen perről, akik azt tudomásul vették, valamint azt is, hogy az igényekért az I. rendű alperes köteles helytállni. Hangsúlyozták, hogy az üzletrészátruházási szerződés nem fedezetelvonó szerződés.

A Fővárosi Bíróság a 2009. március 3. napján kelt 10.G.41.807/2005/38. számú ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.882.718,- Ft-ot, és ebből 300.000,- Ft után 2005. szeptember 3-tól kezdődően, míg 1.582.718,- Ft után 2005. szeptember 1. napjától kezdődően a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű kamatát, valamint 219.483,- Ft perköltséget; ezt meghaladóan a felperes keresetét az I. rendű alperessel szemben elutasította. A felperes keresetét a II. rendű alperessel szemben teljes egészében elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 220.200,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a becsatolt igazságügyi magánszakvélemény azt támasztotta alá, hogy a gépjármű a teljesítéskor rejtett hibában szenvedett. A perbeli gépjármű hibája olyan jellegű volt, amely a rendeltetésszerű használatot jelentős mértékben gátolta. Mivel az elvégzett javítások nem vezettek eredményre és a kicserélésre a dolog használt jellegére tekintettel nem volt lehetőség, ezért a felperes 2005. szeptember 2-án jogszerűen élt az elállás jogával. Elállás esetén a már teljesített szolgáltatások visszajárnak, ezért az I. rendű alperes köteles a vételárból ki nem fizetett 300.000,- Ft-ot és a levont 144.000,-Ft közvetítői jutalékot visszafizetni a Ptk. 320. § (1) bekezdése és a Ptk. 319. § (3) bekezdése alapján.

A felperes kártérítési igényéből nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság a 12.264,-Ft összegű vontatókötél, fényvisszaverő mellény, tűzoltókészülék, emelő, elsősegély doboz megvásárlásával kapcsolatban felmerült költséget, valamint a 25.000,-Ft összegű bérleti díjat. Ezen túlmenően a felperes kártérítési igényét alaposnak találta és a Ptk. 310. §-a alapján kötelezte az I. rendű alperest a kártérítés megfizetésére.

A kártérítés összegénél nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság az OFFI fordítással kapcsolatban felmerült 7.300,- Ft-ot sem, ezt a Pp. 75. § (1) bekezdése alapján a perköltség részének tekintette.

Rögzítette ezt követően, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az alperesek között olyan vagyonátruházási szerződés jött létre, amely a felperes igényének kielégítése alapját részben vagy egészben elvonta.

A felperes a fenti bizonyítási kötelezettségének az elsőfokú eljárás során nem tett eleget, az ún. üzletág átruházási szerződés megkötése az alperesek között nem nyert bizonyítást. Az alperesek tagjai kötöttek üzletrészátruházási szerződést. Az üzletrészátruházási szerződést kötő személyek nem álltak perben, velük szemben a felperes keresetet nem terjesztett elő. A felperes által az üzletág átruházási szerződés tárgyaként megjelölt gépjárművek és telephely vonatkozásában a felperes nem tudta bizonyítani, hogy azok az I. rendű alperes tulajdonában álltak volna, és az üzletág átruházási szerződés ezeknek a vagyontárgyaknak az átruházására irányult.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes nem bizonyította az alperesek közötti vagyonátruházási szerződés létrejöttét és annak fedezetelvonó jellegét, ezért a keresetét a II. rendű alperes vonatkozásában teljes egészében elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatásával az elsőfokú perköltség összegét 422.829,-Ft-ra felemelni. Kérte annak megállapítását, hogy a II. rendű alperes javára történt fedezetelvonás felperessel szemben hatálytalan és kérte a II. rendű alperest arra kötelezni, hogy a felperes részére fizessen meg 1.882.718,- Ft tőkeösszeget, valamint ebből 300.000,- Ft után 2005. szeptember 3-tól, 1.582.718,- Ft után 2005. szeptember 1-től kezdődően a kifizetésig terjedő időre járó jegybanki alapkamat + 7 % szerinti késedelmi kamatot, az I. rendű alperest terhelő 422.829,- Ft, valamint a kereset-kiterjesztéssel összefüggő további 113.700,- Ft elsőfokú perköltséget, valamint másodfokú perköltséget.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen és iratellenesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek között kizárólag üzletrészátruházási megállapodás jött létre, amivel nem lepleztek üzletág átruházást, ezért a II. rendű alperes részéről nem történt fedezetelvonás, illetőleg, hogy ennek létrejöttéhez az I. rendű alperes gépjárművek, illetve telephely feletti tulajdonjoga lett volna szükséges. Ahogy azt az elsőfokú eljárás során is előadták és igazolták, az I. rendű alperesi társaság korábbi tagjai 2006. június 27-én taggyűlési jegyzőkönyvben rögzítették az I. rendű alperesi társaságban fennálló 100 %-os üzletrészüket **A.G.** és **B.B.** új tagokra történő átruházását. Ezzel egyidejűleg az I. rendű alperesi társaság módosította székhelyét és megszüntette a 1111 Budapest, ... szám alatti

telephelyét, amely egyébként korábban az I. rendű alperes egyetlen üzleti tevékenységgel kapcsolatba hozható telephelye volt. A változások cégbíróság felé történő bejelentésére 2006. június 27-én került sor. Az I. rendű alperes üzletrész átruházást megelőző tulajdonosai közül ketten, **B.P.** és **B.T.**, 2006. január 11-én kelt cégbejegyzési kérelmükkel kérték az általuk megalapított II. rendű alperes neve bejegyzését, amelynek fő tevékenységi köre gépjárműkereskedelem. Ezen társaság alapításával egyidejűleg telephelyet létesített a 1111 Budapest, ... hrsz. alatt, amely telephely fizikailag azonos az I. rendű alperes korábban bejegyzett telephelyével. Ezzel egyidejűleg, illetőleg ezt követően az I. rendű alperes üzletmenetéhez szükséges vagyonelemek a II. rendű alperes részére átruházásra kerültek mégpedig oly módon, hogy a II. rendű alperes még az üzletrészek új tulajdonosi kör részére történt értékesítését megelőzően megszerezte a 1111 Budapest, ... szám alatti telephely bérleti jogát, valamint az ott található teljes eszközállományt.

A fentiek igazolására beszerezte a Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzatának nyilatkozatát, továbbá előadta, hogy **Sz.Á.-nak**, a H. Kft. ügyvezetőjének a tanúvallomása is igazolta ezt. Az F/67 és F/68 alatt csatolt iratok azt bizonyítják, hogy a II. rendű alperes az üzletrész átruházást követően is hosszú ideig az I. rendű alperes által korábban állandó jelleggel fenntartott hirdetési helyen - a cégnév kivételével - teljesen megegyező tartalommal, azaz azonos telefonszámokon, e-mail címen hirdette tevékenységét és szolgáltatását. Mindezek kétséget kizáróan bizonyítják azt, hogy az alperesek között az üzletrészátruházási megállapodás mellett - bár erre nem kötöttek írásban szerződést - üzletág átruházási megállapodás is létrejött.

A fedezetelvonó üzletág átruházási megállapodás szempontjából teljesen irreleváns, hogy az I. rendű alperes nem volt az általa forgalmazott gépjárművek, illetőleg a telephelyeül szolgáló ingatlan tulajdonosa, mivel gazdasági bevételszerző tevékenységét kétségkívül ezen vagyontárgyak által folytatta. Ennélfogva a fedezetelvonást az is megalapozza, hogy a bevételszerző tevékenységhez szükséges vagyontárgyak feletti rendelkezési jogát átruházta a II. rendű alperesre.

Jelen esetben mind a telephelyre vonatkozó bérleti szerződés, mind a hasznaltauto.hu hirdetési felületen regisztrált gépjárművek II. rendű alperes részére történő átadása során az I. és a II. rendű alperesek képviselőit ugyanazon személyek jártak el. Az üzletág átruházásra ugyanis olyan időpontban került sor, amikor mindkét alperesi társaság részben ugyanazon magánszemélyek tulajdonában állt. Az alperesek ezen felül semmiféle olyan állítást nem tettek a per során, illetve olyan bizonyítást nem ajánlottak fel, ami az átruházott üzletág ellenértékének megfizetésére utalt volna. Erre tekintettel, bár a rosszhiszeműség és az ingyenesség vagylagos feltételként szerepelnek a jogszabályban, a fedezetelvonó szerződés felperessel szembeni hatálytalanságát ezen az alapon is meg lehet állapítani.

A perköltségre vonatkozó rendelkezés módosítását azért kérte, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság számítási hiba miatt tévesen állapította meg a felperesnek járó perköltség összegét. Az I. rendű alperes a peren kívüli rendezéstől való elzárkózó magatartása miatt a perindításra okot adott, és a felperes kénytelen volt a pert a gépjármű teljes vételára, valamint a költségek és károk tekintetében megindítani, így a keresetindítással egyidejűleg 319.100,- Ft eljárási illeték került

lerovásra. A perindítást követően megkötött egyezség alapján a pertárgyértéke csökkent ugyan, ez azonban a felperes részére a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján nem eredményezett illeték visszatérítést. Több beadványában jelezte, hogy a teljes perköltség megfizetésére igényt tart, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott. Az illetéken kívül az elsőfokú bíróság által megállapított 99.693,- Ft ügyvédi díj és 7.227,-Ft fordítási költség elfogadásával a perköltség összegét 422.829,- Ft-ra kérte felemelni.

A II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira tekintettel.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, így egyrészt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az I. rendű alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összege megfelel-e a jogszabályi rendelkezéseknek; érdemben pedig abban, hogy az alperesek között az üzletrészátruházási szerződésen túlmenően üzletág átruházási szerződés is létrejött-e, illetőleg annak fedezetelvonó jellege megállapítható-e.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy B.P. és B.T. az I. rendű alperes résztulajdonosai a 2005. december 22-én kelt létesítő okirattal megállapították a II. rendű alperest, ezen társaság cégbejegyzésére 2006. február 1-jén került sor. A II. rendű alperes telephelye a 1111 Budapest, ... hrsz. alá került bejegyzésre a kérelemmel egyezően, amely megegyezett az I. rendű alperes telephelyével. A 2006. június 27-én tartott taggyűlésen a 7. számú taggyűlési határozattal az I. rendű alperesi társaság a 1111 Budapest, ... hrsz. alatt található telephelyét megszüntette.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által az I. rendű alperes részéről fizetendő perköltségből a 7.227,- Ft összegű fordítással kapcsolatos költséget és a 99.693,-Ft összegű ügyvédi munkadíjat, annakösszege tekintetében nem támadta, kizárólag az eljárási illeték elsőfokú bíróság által megítélt összegét sérelmezte.

A Pp. 75. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki- és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége, stb.).

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy a felperes 2005. november 28-án nyújtotta be a keresetlevelét, amiben 3.900.000,- Ft vételár és annak késedelmi kamatai, 1.417.947,- Ft és annak késedelmi kamatai, valamint perköltség, ezen belül 319.100,- Ft eljárási illeték és a per során felmerülő teljes

ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni az akkor még egyedül megjelölt alperest. A keresetén 319.100,- Ft illeték megfizetését igazolta.

A keresetlevél benyújtását követően 2005. december 8-án került sor azon egyezség megkötésére, amelynek során az alperes 3.300.000,- Ft-ot elismert a vételárból, és azt ki is fizette az alperesnek. A keresetlevél benyújtása előtt azonban annak ellenére, hogy a felperes többször próbált megegyezni az alperessel, semmilyen összeget nem ismert el, ezért a felperes fellebbezésében tett állításával egyezően az alperes a teljes kereset vonatkozásában okot adott a perre, így a Pp. 80. § (1) bekezdése nem alkalmazható.

A Pp. 26. §-a szerint a per tárgyának értékét a 24-25. §-ok rendelkezéseinek megfelelően a felperesnek kell megjelölnie. A pertárgyérték megjelölésének többek között az eljárási illeték és a perköltség szempontjából van jelentősége. Az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint a polgári peres és nemperes eljárásban az illeték alapja - ha törvény másként nem rendelkezik - az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke. A felperes a keresetlevelén ezen jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel róta le az elsőfokú eljárás illetékét. Az Itv. 40. § (2) bekezdése szerint az eljárás tárgya értékének a felek által történő leszállítása vagy annak utólag alacsonyabb összegben történő megállapítása esetén az illetékalap mérséklésének - ha e törvény kivételt nem tesz - nincs helye. Eltérő törvényi rendelkezés hiányában és az alperes peren kívüli rendezéstől történő elzárkózó magatartása miatt a perköltség részének kell tekinteni a felperes által a keresetlevelén lerótt teljes illetéket, azaz a 319.100,-Ft-ot, amiből figyelemmel a pervesztesség arányára 315.909,-Ft a Pp. 75. § (1) bekezdése szerinti perköltség része.

Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az I. rendű alperes terhére megállapított perköltség összegét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és azt a felperes fellebbezésével egyezően 422.826,- Ft-ra felemelte.

Az elsőfokú bíróság a tényállást - a másodfokú bíróság által kiegészített tényállással együtt - helyesen állapította meg és érdemben megalapozottan utasította el a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet azzal, hogy a felperes nem bizonyította az üzletág átruházási szerződés fedezetelvonó jellegét.

A Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés kimondja, hogy a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges.

A Ptk. 216. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy szerződést jogszabály ellenkező rendelkezése hiányában akár szóban, akár írásban lehet kötni.

A Ptk. 217. § (1) bekezdése szerint jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat.

Nem vitásan az I. rendű alperes korábbi tulajdonosai a teljes üzletrészükre vonatkozóan üzletrészátruházási szerződést kötöttek 2006. június 27-én A.G. és

B.B. új tagokkal írásban. A II. rendű alperes cégbejegyzésére ezt megelőzően, 2006. február 1-jén került sor. Ezen társaság telephelye pedig megegyezett az I. rendű alperes telephelyével, amelyet az I. rendű alperes csak a 2006. június 27-én hozott 7. számú taggyűlési határozattal szüntetett meg.

A telephely nem képezte az I. rendű alperes tulajdonát, ezért annak II. rendű alperes részére történő átruházására nem kerülhetett sor; ugyanakkor a Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata az I. rendű alperes nyilatkozata alapján a bérleti szerződést az I. rendű alperessel 2006. május 31-én közös megegyezéssel megszüntette, míg a II. rendű alperessel 2006. június 1-jén kötötte meg a bérleti szerződést. Az internetes hirdetési oldal vonatkozásában (amelyet az I. rendű alperes használt korábban) szerződést kötött a **H. Kft.-vel. Sz.Á.** tanúvallomása szerint 2006. július 12-i faxban kérte a II. rendű alperes, hogy a számlát a II. rendű alperes nevére és ne az I. rendű alperes nevére állítsa ki. A II. rendű alperessel a **H. Kft.** szerződést ugyan nem kötött, de a tanú szerint e faxot követően, a korábban az I. rendű alperes neve alatti hirdetési felületen szereplő gépjárművek a II. rendű alperes nevén szerepeltek; 2006. június 12-ét követően a II. rendű alperes nevére kiállított számlákat kifizette.

A 2006. június 1-jén kelt, az I. rendű alperes és a Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata közötti, bérleti szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetésének 2. pontja tartalmazza azt, hogy „a bérelő tájékoztatta a bérbeadót, hogy a **P. Kft.** 2006. február 1. napjával bejegyzett gazdasági társaság, amelynek tulajdonosi köre részben, tevékenységi köre, valamint székhelye teljesen megegyezik a bérelő gazdasági társaságéval. A bérelő bejártatott profilját és gazdasági tevékenységet a **P. Kft.** kívánja folytatni a bérleményben”.

Mindezek a tények azt bizonyítják a felperesi állásponttal egyezően, hogy az alperesek között az üzletrészátruházási szerződésen túlmenően szóban létrejött a szerződés az üzletág átruházási szerződésre is, mivel akarategység volt a tevékenység teljes átruházására a szerződést kötő felek között.

A perben becsatolt bizonyítékok is azt igazolják, hogy az alperesek között az üzleti tevékenység átruházására került sor, figyelemmel arra, hogy a bérelt ingatlan az önkormányzat tulajdonát képezte, a telephelyen lévő gépjárművek nem az alperes, hanem harmadik személyek tulajdonában voltak, ezért ezek átruházására nem kerülhetett sor.

A Ptk. 203. § (1) bekezdése kimondja, hogy az a szerződés, amellyel harmadik személy igényének kielégítése alapját részben vagy egészben elvonták, e harmadik személy irányában hatálytalan, ha a másik fél rosszhiszemű volt, vagy reá nézve a szerződésből ingyenes előny származott.

A törvényi rendelkezésből következően fedezetelvonónak az a szerződés minősül, amellyel harmadik személy igényének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonják.

A felperes a keresetében az üzletág átruházási szerződés fedezetelvonó jellegének megállapítását kérte. Az adott szerződés fedezetelvonó jellegének megállapításához csak több együttes objektív és szubjektív feltétel esetén kerülhet sor. A felperes a szerződés vele szembeni hatálytalanságára csak akkor

hivatkozhatott volna megalapozottan, ha a szerződés megkötésének időpontjában fennálló igényének kielégítésére a szerződés tárgya fedezetül szolgált volna és annak elvonása miatt vált az átruházóval szembeni követelésének teljesítése lehetetlenné (objektív feltételek). A szubjektív feltételre - a másik fél rosszhiszeműségére vagy a szerzés ingyenességére - Ptk. 203. § (2) bekezdése vélelmet állít fel.

A Ptk. 203. § (1) bekezdése szerinti fedezetelvonó szerződés megállapításához a felperesnek olyan vagyonátruházási szerződés megkötését kellett volna igazolni, amely az I. rendű alperes vagyonához tartozott, és a követelés esedékessé válásakor objektíve alkalmasnak kellett volna lenni a követelés kielégítésére.

Jelen esetben a felperes azonban ilyen vagyonátruházási szerződést nem tudott bizonyítani, ami a vagyontárgy fedezeti jellegét érintette volna.

A felperes az elsőfokú eljárás során és a fellebbezésében is az I. rendű alperes gazdasági bevételszerző tevékenységét hangsúlyozta, amelyet a bérelt, illetve bízományosként általa értékesített vagyontárgyak által folytatott, a gazdasági bevételszerző tevékenység azonban nem azonos a vagyonátruházási szerződéssel. Mivel a fedezetelvonó szerződés megállapításához szükséges objektív feltételek jelen esetben hiányoznak, ezért annak szubjektív feltételét már nem kellett megvizsgálni.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a II. rendű alperessel szemben felperesi keresetet elutasító rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - részben módosított indokolással - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése részben, csak az I. rendű alperes vonatkozásában és a perköltségre kiterjedően vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az I. rendű alperest a felperes javára másodfokú perköltség megfizetésére; az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg és azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

A felperes fellebbezése a II. rendű alperessel szemben eredménytelen volt, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a II. rendű alperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségeit megfizetnie; annak összegét a fentiek szerint szintén mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2010. év április hó 8. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

bírószági tisztviselő